

vjek može steći«; ako je to istinito, zašto se mimo teme upušta u onu raspravu?

Na kraju neka se razmotri mjesto <usmjereno> protiv ideja u 3. knjizi *Analitike*, u 18. poglavlju³⁷. »Idejama treba reći zbogom, naime strašila su, ako i postoje, ništa ne pridonose obrazlaganju.« Uistinu ništa ne pridonose onom obrazlaganju kojim je tvrdio da sve ono što ne označava supstanciju treba predicirati o nekom subjektu; i da ne postoji nešto bijelo što nije ništa drugo nego postojeće bijelo, nijedan, naime akcident nije po sebi. Ideje pak niti su akcidencije, niti je Platon rekao da to jesu, nego da su *nada sve supstancije*. Zašto je, dakle, kad je govorio o akcidentima, neodvojenima od subjekta, uveo ideje premda se ništa ne tiču stvari. Uzrok je jasan – tj. pretjerana želja za proturječenjem uistinu svima, ali osobito Platonu. A zašto ih je pak nazvao strašilima, premda je pokazano da su i po njegovim naucima ponajviše i istinski bića: uzrok je isti i goruća mržnja prema učitelju.

KRAJ

INSTITUT
ZA FILOZOFIJU

³⁷ Po današnjoj podjeli to je 22. poglavlje prve knjige *Druge analitike*.